

Warszawa, dnia 14 stycznia 2013 r.

KANCELARIA SENATU
BIURO LEGISLACYJNE

**Opinia do ustawy o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń
Społecznych (druk nr 281)**

I. Cel i przedmiot ustawy

Celem przyjętej ustawy jest usprawnienie procesu wydawania decyzji dotyczących dokonywania waloryzacji emerytur i rent, dokonywanej corocznie, na zasadach określonych w ustawie z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227, z późn. zm.).

W roku 2012 obowiązywała epizodyczna regulacja przewidująca kwotową waloryzację świadczeń, wprowadzona ustawą z dnia 13 stycznia 2012 r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczenia Społecznego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2012 r. poz. 118), która zawierała analogiczny przepis do obecnie wprowadzanego (na stałe) ust. 2 w art. 93 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Przepis ten przewiduje w decyzjach waloryzacyjnych sporządzanych z wykorzystaniem systemu teleinformatycznego zamiast podpisu - nadruk imienia i nazwiska oraz stanowiska służbowego osoby upoważnionej do ich wydania. Ustawa przyjmuje rozwiązanie, które znalazło już zastosowanie funkcjonalne, aby móc je wykorzystać do obsługi waloryzacji świadczeń, którą jest objęte ponad 7,5 mln decyzji (jak wynika z uzasadnienia projektu zawartego w druku sejmowy nr 935, a możliwość rezygnacji z własnoręcznego podpisu osoby upoważnionej stanowi poważne ułatwienie organizacyjne w zakresie waloryzacji świadczeń).

Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

II. Przebieg prac legislacyjnych

Projekt ustawy stanowił inicjatywę poselską, która wpłynęła do Sejmu 23 listopada 2012 r. i został skierowany do rozpatrzenia w Komisji Poityki Społecznej i Rodziny. 11 grudnia 2012 r. Komisja, po przeprowadzeniu pierwszego czytania, przyjęła sprawozdanie, w którym wnosi o przyjęcie projektu ustawy w brzmieniu proponowanym w druku sejmowym nr 935. Podczas drugiego czytania w dyskusji nie zgłoszono poprawek.

Sejm przyjął ustawę na 31. posiedzeniu większością 432 głosów (nikt nie był przeciwny, nikt się nie wstrzymał).

Ustawa nie budzi poważniejszych zastrzeżeń legislacyjnych.

Rozumiejąc celowość i przydatność wprowadzenia zmiany do art. 93 dla stosowania go w praktyce przy waloryzacji świadczeń, trzeba zauważyć, że ustawa wchodzi w życie bez okresu *vacatio legis*, co jest niezgodne z zasadami legislacji. Zgodnie z art. 4 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2011 r. Nr 197, poz. 172, z późn. zm.) w uzasadnionych przypadkach akty normatywne mogą wchodzić w życie w terminie krótszym niż 14 dni, a jeżeli ważny interes państwa wymaga natychmiastowego wejścia w życie aktu i zasady demokratycznego państwa prawnego nie stoją temu na przeszkodzie, dniem wejścia w życie może być dzień ogłoszenia tego aktu w dzienniku urzędowym. Z pewnością istnieje uzasadniona (i stająca się coraz bardziej paląca ze względu na upływ czasu) potrzeba dokonania zmian przed 1 marca br., ale w przypadku tak niewielkiej nowelizacji, wypada wyrazić ubolewanie, że nie dokonano jej nieco wcześniej, tak, aby dochować staranności w procesie legislacyjnym, w szczególności zachowania okresu *vacatio legis*, którego nieistnienie założono już na samym etapie brzmienia projektu.

Główny legislator

Bożena Langner